

POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa

Dnia 27 listopada 2019r.

Piotr Romaniuk – prokurator

Prokuratury Rejonowej w Pruszkowie

w sprawie PR 2 Ds 243.2019 w sprawie przekroczenia ustawowych uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych w okresie od 23 listopada 2016r do 08 grudnia 2018r w Nadarzynie i Pruszkowie przez pracowników Urzędu Gminy w Nadarzynie i Starostwa Powiatowego w Pruszkowie brak wystosowania w terminie do dnia 31.12.2017r zawiadomienia o wprowadzeniu organizacji ruchu nr.WIŚ/175/2016, wystosowaniu w dniu 12 lutego 2018r zawiadomienia o wprowadzeniu tejże organizacji ruchu, samowolnym i nieuprawnionym usunięciu znaku drogowego B-5, przeprowadzeniu kontroli wobec zatwierdzonego projektu stałego ruchu po utracie przez niego ważności, niewystosowaniu pisemnej informacji o utracie ważności organizacji ruchu, czym działano na szkodę prywatnego interesu

tj. o czyn z art.231§1 kk

na podstawie art. 17§1 pkt.2 kpk

postanowił:

- 1) umorzyć śledztwo w sprawie przekroczenia ustawowych uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych w okresie od 23 listopada 2016r do 08 grudnia 2018r w Nadarzynie i Pruszkowie przez pracowników Urzędu Gminy w Nadarzynie i Starostwa Powiatowego w Pruszkowie brak wystosowania w terminie

do dnia 31.12.2017r zawiadomienia o wprowadzeniu organizacji ruchu nr.WIŚ/175/2016, wystosowaniu w dniu 12 lutego 2018r zawiadomienia o wprowadzeniu tejże organizacji ruchu, samowolnym i nieuprawnionym usunięciu znaku drogowego B-5, przeprowadzeniu kontroli wobec zatwierdzonego projektu stałego ruchu po utracie przez niego ważności, niewystosowaniu pisemnej informacji o utracie ważności organizacji ruchu, czym działano na szkodę prywatnego interesu

tj. o czyn z art.231§1 kk

wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego tj. na zasadzie art.17§1 pkt.2 kpk

UZASADNIENIE

W dniu 24 czerwca 2019r do Prokuratury Rejonowej w Pruszkowie wpłynęło zawiadomienie r.pr. z pełnomocnika Stowarzyszenia Przyjaciół Gminy Nadarzyn dotyczące przekroczenia ustawowych uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych przez pracowników Urzędu Gminy Nadarzyn i Starostwa Powiatowego w Pruszkowie w związku z czynnościami podejmowanymi z projektem organizacji ruchu nr.WIŚ/S/175/2016. .

W wyniku przeprowadzonego śledztwa ustalono, że Gmina Nadarzyn opracowała projekt organizacji ruchu ul.Turystycznej od ul.Warszawskiej do ul.Przejazdowej i ul.Przejazdowa od ul.Turystycznej do ul.Pruszkowskiej w Nadarzynie. Projekt ten został zatwierdzony w dniu 23.11.2016r z terminem do dnia 31.12.2017r. W tym terminie UG w Nadarzynie nie wystosował do Starostwa Powiatowego w Pruszkowie zawiadomienie o wprowadzeniu organizacji ruchu, a

uczyniono to dopiero w dniu 12.02.2018r . Pomimo tego w dniu 08.12.2018 została przeprowadzona kontrola oznakowania poziomego i pionowego na ul.Przejazdowej i ul.Turystycznej w Nadarzynie co do zgodności z powyższą organizacją ruchu.

Przesłuchany w charakterze świadka [imię] zeznał, że nie miał nic wspólnego z zatwierdzeniem projektu stałej organizacji ruchu, albowiem czynnościami tymi zajmowała się [imię]. Generalnie co 6 miesięcy jest przeprowadzana kontrola wykonania organizacji ruchu i dlatego też w dniu 08.12.2018r przeprowadzono taką kontrolę w w/w terenie .Zgodnie z zeznaniami w/w był on przekonany ,że projekt został zatwierdzony prawidłowo i wprowadzony w życie. Znak B-5 został usunięty w oparciu o organizację ruchu WIOŚ/S/113/2018 i zastąpiony znakiem B-18 na ul.Przejazdowej. Udając się na kontrolę w/w nie miał możliwości sprawdzenia czy projekt został poprawnie zatwierdzony czy też nie.

Przesłuchany w charakterze świadka [imię] zeznał, że w związku z wpływieniem do urzędu pisma Wojewody Mazowieckiego z dnia 05.10.2018 [imię] była zobowiązana do udzielenia odpowiedzi. Ponieważ w tym czasie [imię] przebywała na zwolnieniu lekarskim dlatego też powierzono mu udzielenie odpowiedzi i w tym celu razem z [imię] dokonał sprawdzenia oznakowania poziomego i pionowego. Udzielając odpowiedzi opierał się na analizie dokumentów pozostawionych przez I [imię].

Przesłuchany w charakterze świadka [imię] zeznał, że w sierpniu 2017r zostało zauważone niedopatrzenie w postaci braku powiadomienia starostwa o wprowadzeniu organizacji ruchu i dlatego pismo dotyczące tej materii zostało wysłane z opóźnieniem.

Przesłuchana w charakterze świadka [imię] zeznała, że do starostwa wpływało bardzo wiele projektów organizacji ruchu i informacji o wprowadzeniu ich w życie , ale nie pamięta czy informacja taka odnośnie organizacji WIS/S/175/2016 wpłynęła. Jednocześnie świadek zaznaczyła, że wobec utraty ważności tej organizacji ruchu monitowała urząd gminy o sporządzenie nowego projektu.

Należy stwierdzić ,iż sprawca przestępstwa z art.231§1 kk musi mieć świadomość tego, że nie dopełnia obowiązków lub przekracza uprawnienia

(por.wyr.SN z 11.5.2007r WA 22/07, Prok.i Pr.2007 Nr.10, poz.5). Ustalenie tych okoliczności musi być poprzedzone zbadaniem tego, czy sprawca wiedział jakie uprawnienia posiada i jakie ciążą na nim obowiązki. Świadomość sprawcy musi obejmować również to, że jego zachowanie stanowi działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Chodzi o świadomość możliwości nastąpienia szkody. Świadomość sprawcy, co do niedopełnienia obowiązków lub przekroczenia uprawnień może polegać na pewności, że taki stan rzeczy zachodzi lub na braniu pod uwagę możliwości jego zaistnienia. Obok świadomości, w stosunku do czynności sprawczej (przekroczenie uprawnień, niedopełnienie obowiązku, działanie na szkodę) musi zachodzić również wola, która obok świadomości konstituuje zamiar. Treścią tej woli może być albo chęć przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków i tym samym działania na szkodę interesu prywatnego lub publicznego, ewentualnie liczenie się z tym, że podjęte zachowanie będzie realizowało te znamiona i niecofnięcie się, mimo to, przed takim zachowaniem. Działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego podlega w każdym przypadku udowodnieniu. Nie można tego domniemywać jedynie na podstawie stwierdzenia faktu, że sprawca przekroczył swoje uprawnienie lub obowiązek, albowiem prowadziłoby to do zatarcia granicy pomiędzy odpowiedzialnością dyscyplinarną oraz karną.

Mając na uwadze powyższe należało postępowanie należało umorzyć na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk.

Prokurator
/P. Romaniuk /